

[Alfred Jensen.]

mener, at også udgifter ved befordring til skolegang bør fradrages. Jeg må sige, at vi for vort vedkommende ikke har haft sådanne udgifter i tankerne, når vi har stillet forslag og talt for fradrag for transportomkostninger for lønmodtagere. Når man hægter noget sådant på, synes jeg, man kommer ud over det, der har været tanken med at yde fradrag for befordringsudgifter.

Det har nemlig været en erkendelse af, at visse arbejdere har større transportudgifter end normalt; det har været udgangspunktet for vore betragtninger, og vi foreslår derfor ikke, at hver eneste øre, der betales i transportomkostninger, skal være skattefri, men at grænsen i stedet for 400 kr. bliver 100 kr., og at man ellers følger bestemmelserne i det ændringsforslag, der findes i betænkningen. Jeg skal derfor anbefale dette vort underændringsforslag — under nr. 1 — til ændringsforslag nr. 3 i betænkningen.

Vort ændringsforslag nr. 2 er et selvstændigt ændringsforslag om, at der indføres et nyt stykke i lovforslagets § 5 gående ud på, at for indkomster på 15 000 kr. og derunder skal der i selve ansættelsen gives et nedslag på 1 000 kr., og at der for indtægter mellem 15 000 og 19 000 kr. gives et nedslag, som skal udgøre en fjerdedel af forskellen mellem den skattepligtige indkomst og 19 000 kr. Jeg har tidligere og meget ofte været inde på behandlingen af den gruppe af medborgere, der har skala-indkomster fra 4 500 kr. og opefter, og påvist, at der ikke er sket nogen lettelse i beskatningen af denne gruppe medborgere, som hovedsageligt omfatter lønmodtagere, tjenestemænd og funktionærer. Da vi ønsker, at der skal være en sådan lettelse i beskatningen af denne gruppe, har vi altså stillet dette forslag. Jeg kan nemlig ikke af betænkningen se, at man på nogen måde har spekuleret på at klare problemerne for denne store gruppe medborgere. Det betyder, at skala-indkomster på op til 6 000 kr. vil få en skattelettelse på 150 kr. årlig, skala-indkomster mellem 6 000 kr. og 12 000 kr. 240 kr. årlig og indkomster fra 12 000 kr. til 15 000 kr. på 340 kr., for så vidt det drejer sig om forsørgere og naturligvis under forudsætning af, at den skala, der findes i udskrivningsloven i år, også videre-

føres fremefter. Da vi imidlertid ikke er forvænt med ændringer på dette område, har jeg vel lov til at gå ud fra, at skalaen vil blive stående fast.

Vort ændringsforslag nr. 3 er også til lovforslagets § 5, den paragraf, der handler om nedslagsbeløb for ældre medborgere og en del andre, nærmere bestemte personer. Vi har tidligere stillet forslag om, at enker og enligstillede mødre med børn skulle have andel i dette fradrag. I år behøver vi kun at stille forslag om, at enligstillede mødre med børn skal tages med. Udvalget og ministeren har nemlig været enige om, at enker, der får enkepension, skal medtages. Vi kan naturligvis kun være tilfredse med, at enkerne kommer med ind under denne bestemmelse, men man spørger sig selv, hvorfor man ikke tog dem med i fjor. Den omstændighed, at man har gennemført en enkepensionsordning, stiller sikkert ikke enkerne økonomisk dårligere, end de var før. Hvorfor var man så ikke villig til at tage dem med sidste år, hvorfor har man været så halsstarrig, hvorfor har de skullet vente til i år? Vi mener, at de burde have været taget med for længst, og også at de enlige mødre burde tages med. Derfor har vi stillet vort ændringsforslag om, at enlige mødre med børn skal tages med, og når man tager indtægtsgrænsen, der også findes i denne paragraf, i betragtning, kan der ikke være noget urimeligt i, at man tager denne gruppe medborgere med, så de får andel i de nævnte nedslagsbestemmelser.

Dernæst har jeg et par bemærkninger til ændringsforslag nr. 5 i betænkningen vedrørende lovforslagets § 6. Det bestemmes her, at beløbsgrænsen for hjemmeværende børns indtægt for hele landet — d. v. s. man går bort fra zoneinddelingen — skal være 600 kr. Jeg ved ikke, hvorfor man er gået ned til 600 kr., men det forekommer mig ejendommeligt. Ændringsforslaget lyder nemlig:

„Et barn anses herved for at have midler til at bekoste sit eget underhold, såfremt dets indtægt — bortset fra løn fra familieoverhovedet — er mindst 600 kr.“

Når vi nu ved, at man, når man sidder og regner ud, hvor store omkostningerne er til underhold af barnet, kommer til et beløb på 1 500-1 600 kr., ser det mærke-